

Březen 2024

Jaro se nedalo zastavit. Ptáčkové cvrlikali a zpívali jak o život, dávajíce najevo, že už je TO tady. Vlivem leckdy nadprůměrně vysokých teplot všechno rašilo, rostlo, květy a listy se rozevíraly. Paní Zima se svého žezla vzdávala poměrně snadno. Nutno říci, že letos si příliš nezakralovala, dalo by se říci jako v posledních letech. Naše malá zemička bude mít zasněžené zimy asi jen na obrázcích Josefa Lady. Jaká škoda! Hlavně pro nás všechny. Sníh znamená vláhu a lepší úrodu. Ještě že aspoň občas v březnu pršelo. Ráno a večer bývalo ještě dost chladno, ale přes den teploty někdy vystoupaly k hodnotám, kdy už se zimní bunda měnila za jarní. Hlavně, aby pak se pak mráz nevrátil a nezničil tu krásu...

I žáci v naší „Boudě“ cvrlikali a zpívali, a nejen v hodinách hudební výchovy. Někdy je to pořádný hukot, zvláště když zazvoní na přestávku. Připomíná to spíše včelí úl. Nic platno, my starší jsme nebývali jinačí a ty tam jsou doby jako z prvorepublikových filmů, kdy žáci chodili o přestávkách ve dvojicích spořádaně po školních chodbách. A když se našel nějaký ten žákovský živel, ihned ho dostal pan školník či přísný pan profesor do latě.

Žijeme již v jiné době, ale něco zůstává stejné. Děti jsou stále stejně zvědavé i zvídavé, dokáží být pilné a příčinlivé i líné a během dospívání leckdy otrávené ze všech povinností, které po nich vyučující či rodiče vyžadují. A to ještě nemusí denně pást kozy, husy, žnout trávu pro králíky, sekat dřevo, sbírat vajíčka a pomáhat na poli či v sadu. Přesto nejsou dnešní děti nijak horší než jejich letití předchůdci. Jenom doba se změnila. Také současné děti mají své sny, emoce, touhy. Chtějí být přijímány takové, jaké jsou. Chtějí být milovány bez podmínek. Ne všem dětem se dostane doma hojnost laskavosti a něhy, a někdy to může ovlivnit jejich budoucí manželský, rodičovský či jiný život.

Dnešní děti žijí v hojnosti, přebytku potravin, materiálního a zdravotního zabezpečení, o kterém se předchozím generacím ani nezdálo. Přesto jim dnešní na oko komfortní a přetechnizovaný svět člověk nemusí závidět. Dříve si děti hrály venku na vzduchu bez ohledu na roční období, dnes se pěstují hlavně virtuální vztahy. Přejme jim, aby měly touhu žít skutečné přátelství, nejen to umělé, „lajkované“.

Naši žáci si rozhodně nemohou stěžovat, že by měli jen obyčejnou výuku, jakou znali jejich rodiče či prarodiče. Kdepak! Život současného žáka je nadmíru bohatý. A to nepočítáme spoustu interaktivních vymožeností, jako jsou moderní tabule a jiné pomůcky při vzdělávání. Vezmeme to opět od těch nejmenších po největší.

Prvňáčci se učili, jak správně čistit své zoubky, aby jim co nejdéle vydržely, zejména poté, co jim vypadnou jejich mléčné zuby.

Třídy I. A a I. D si vychutnaly výlet do Strážnice do místního skanzenu. Není jednoduché se na program „Fašanky, fašanky, Velká noc ide“ dostat, paní učitelka Kezniklová měla s objednáváním práci, ale vyplatilo se. Děti čekal bohatý program, který jim přiblížil masopustní tradice na Slovácku od počátku postního období až do Velikonoc. Tanec s medvědem, příprava božích milostí a koblih, vynášení smrtky, nošení létečka, pletení velikonočních pomlázek, malování kraslic, šlaháčka a další krajové zvyklosti.

To prvňáčci z třídy B a C zavítali do světa vůní. Ve firmě Sonnentor v Čejkovicích se vyrábí čaje a koření. Děti měly možnost se hravou formou ponořit do tajů výroby a také do tématu ekologického pěstování. Dvouhodinovým programem je provedli Rarášci Rozárka, Levandulín, Vavřinec a také hravá zvířátka z farmy jako pes Azor nebo slepice Zora. A to není vše. Na naše malé návštěvníky čekalo maňáskové divadlo, interaktivní prohlídka výroby a ochutnávka dětských čajů. A na závěr si děti vyrobily originální čajovou směs, kterou si každý z nich odvezl domů v sáčku s vlastnoručně vyrobenou etiketou.

V královopolském kulturním centru Semilasso se v první polovině března odehrála pohádka Princezna stříbrem zakletá aneb Démoni Krušných hor. Diváky byly opět naše nejmenší děti z prvních a druhých tříd, a ač zní druhá část názvu pohádky hrůzostrašně, nebojte se, dobře to dopadlo. Zeptejte se svých dětí.

Stejní žáci navštívili tradičně místní pobočku Knihovny Jiřího Mahena (téma Roční období, Prstem po mapě, Velikonoce).

Velikonočnímu programu se věnovali i žáci IV. A a IV. D, a to na lužánecké pobočce LATA (Žabovřesky). Nesl název Velikonoční poklady. Děti se dozvěděly o tradicích Velikonoc, upekly si společně dobrotu a vytvořily dekoraci. A celý pobyt na Latě byl provázán příběhem se zápletkou, kterou se pokusily vyřešit.

Čtvrtáci z Děčka cestovali navíc i do nitra Země, a to ve vědeckém parku VIDA. Třída V. A zamířila na velikonoční dílny do jiné lužánecké pobočky, a to na Lysku. Zde byl program rozdělen na dvě části. V první si lektorky s žáky popovídaly o původu Velikonoc, nejen jako svátku jara, ale také o dni ukřižování a zmrtnýchvstání Ježíše Krista. Pak se pekly tradiční jidášky, které si děti zdobily po své způsobilosti. Ve druhé části programu se vyráběly velikonoční dekorace zajímavými výtvarnými a řemeslnými technikami.

A co na druhém stupni? Inu, šesté ročníky to měly nabitě. Kromě vyučování zvládly některé třídy preventivní program na podporu vztahů ve třídě (Lužánky - Třídní ostrovy), navštívit Městské divadlo (představení Matilda), koncert Filharmonie Brno v Besedním domě a Dny elektronové mikroskopie.

Sedmáci to neměli o nic méně nabitější a jejich program byl v něčem stejný. I oni zasedli v Besedním domě a poslechli si krásné skladby od Bedřicha Smetany. A chválíme ty, kteří se na to hezky oblékli.

Školní kolo soutěže Babylon aneb Rozumíme si? proběhlo mezi 6. a 7. ročníky. A dopadlo následovně:

6. ročníky

1. místo: Kateřina Karásková ze VI. B
2. místo: Adam Buček a Michaela Novotná ze VI. C
3. místo: Hugo Trávníček ze VI. B a Aneta Zelená ze VI. C

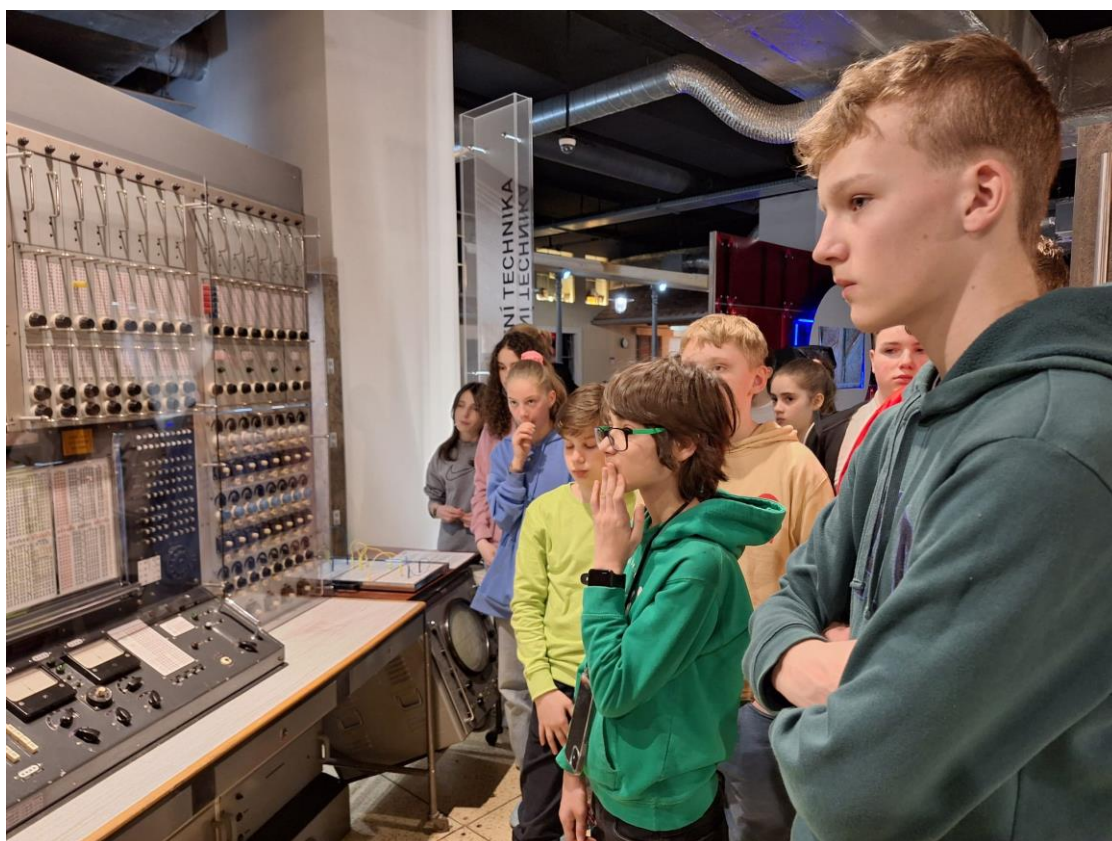
7. ročníky

1. místo: Nela Palová ze VII. B a Petr Horák ze VII. D
2. místo: Gabriela Matějková, Ellen Maixnerová a Marek Pavlík ze VII. D
3. místo: Adéla Řezníčková, Lucie Dvořáková a Jan Glozar ze VII. D

Městské kolo této soutěže ve čtenářské gramotnosti proběhlo v březnu na Tyršově základní škole v Brně-Židenicích. V kategorii 6. a 7. tříd se zúčastnilo celkem 149 žáků ze základních škol z Brna a okolí. Maximální počet bodů byl 53, úspěšným řešitelem je ten žák, který dosáhl alespoň 46 bodů. Nejlépe si vedla Kateřina Karásková ze VI. B, která získala 47 bodů. Blahopřejeme.

Dny elektronové mikroskopie v Technickém muzeu - kvíz poznávání zvětšenin z těchto přístrojů, tematické hlavolamy, hádanky a další zábavné aktivity čekaly i na sedmáky. Někteří dokonce vyhráli i ceny, jak byli šikovní.

Pro žáky 7. ročníků se tradičně na jaře organizuje výukový program v Třebíči a můžeme mu také říkat školní výlet s vlastivědným a kulturním přesahem. Mezi námi, nepochybujeme o tom, že i v tomto ohledu jsou žáci stejní, jako jsme bývali my. Ještě více než kultura a vzdělávání nás těšila skutečnost, že opustíme školní budovu a užijeme si mimo její dosah. Ale abychom jim nekřivdili, určitě byli mnozí rádi za to, co viděli a slyšeli během výkladu paní učitelky PhDr. Jolany Kubíkové, vyučující dějepisu a občanské výchovy, navíc třebíčské rodačky. A jistě jim něco užitečného v hlavách zůstane. A možná tam toho zůstane více, než kdyby se o Třebíči a jeho pamětihodnostech učili jen v lavicích. „Orbis pictus“ stále platí, a když jsou ty obrázky a scenérie i živé, o to lépe.

A pokud je mezi čtenáři školní kroniky někdo, kdo o Třebíč ještě na svých cestách a toulkách nezavádil, tak vězte, že se v něm *dochovala unikátní židovská čtvrť, která se řadí mezi urbanisticky nejzachovalejší v Evropě. Úzké uličky mezi domy, veřejné průchody, rozpěrné oblouky, verandy a balkony vytváří jedinečný ráz území. Střídá se zde hned několik architektonických slohů - od renesance přes baroko, klasicismus, empír až k modernějším úpravám. Přes tuto zdánlivou nesourodost si čtvrť udržela kromě nesporného půvabu i vysokou historickou a architektonickou hodnotu, byť často ukrytou v interiérech jednotlivých domů. Typickým zde zastoupeným prvkem, zapříčiněným vysokým počtem usídlených rodin, je tzv. kondominium - tedy rozdělení domovních dílů i horizontálně nad sebou. Dnešní židovská čtvrť zahrnuje více než 120 dochovaných staveb, mimo jiné dvě synagogy, obecní dům, dům rabína, chudobinec, nemocnici a školu. Pro svůj kulturně-historický význam spolu s židovským hřbitovem a bazilikou sv. Prokopa zapsáno do prestižního Seznamu světového kulturního a přírodního dědictví UNESCO v roce 2003.*

Nalákali jsme vás? Čtvrť je volně přístupná a můžete se projít mimo jiné naučnou stezkou Po stopách opatů a rabínů.

A pokud si myslíte, že dnešní generace je naprosto ztracená, co se týče četby papírových knížek (nebo četby knížek vůbec), tak mrkněte na obrázek, který jim reputaci rozhodně vylepší. Vyfoceno během přestávky v Třebíči.

Třídy VIII. A a B v kombinaci se třídou V. D si prožily také hezký jarní výlet. Poznávací zájezd do Vídně opět v podání zkušené průvodkyně, již zmiňované učitelky Kubíkové.

Do hodiny občanské výchovy pana ředitele Mgr. Davida Jalového ve třídě IX. D byla pozvána vzácná návštěva. Přijela k nám paní Mgr. Tereza Pospíšilová z organizace Post Bellum (někomu také řekne více Institut Paměti národa).

Cílem Post Bella je:

Dokumentovat svědectví, která nesmějí zmizet. Zapomínat je snadné.

Vzdělávat žáky, studenty, učitele i veřejnost. Skrze pamětnické příběhy mluvíme o nedávné minulosti i otázkách současnosti.

Vyprávět skutečné příběhy. Hledat cesty, jak zkušenost a osudy pamětníků předávat mladé generaci.

Pomáhat starým lidem i těm, kteří za svobodu právě bojují.

Již popáté se naše škola zapojuje do projektu určeného žákům 8. či 9. tříd, aby si vyzkoušeli roli dokumentaristy a zachytili vyprávění nějakého pamětníka či pamětnice. Jednalo se pouze o úvodní hodinu, která byla však nabitá zajímavými informacemi a fakty. O dalším průběhu vás budeme informovat v příští školní kronice. Ted' necháme devátáky, aby se věnovali pro ně tolik důležitým přijímacím zkouškám.

~

Hned na začátku měsíce března proběhlo regionální finále soutěže Mladý chemik. Naše Nella Doleželová z IX. C skončila na krásném 18. místě a Vojtěch Tichý z IX. D (ted' by měla zaznít fanfára) byl pátým nejúspěšnějším v daném regionu a postupuje do celostátního finále, které se uskuteční 13. 6. 2024 na půdě Fakulty chemicko-technologické Univerzity Pardubice! Před třemi lety se stal nejlepším mladým chemikem, jak zní hlavní název této soutěže, náš žák Jan Najbert. Jak to dopadne letos? Necháme se překvapit, ale držíme Vojtovi palce.

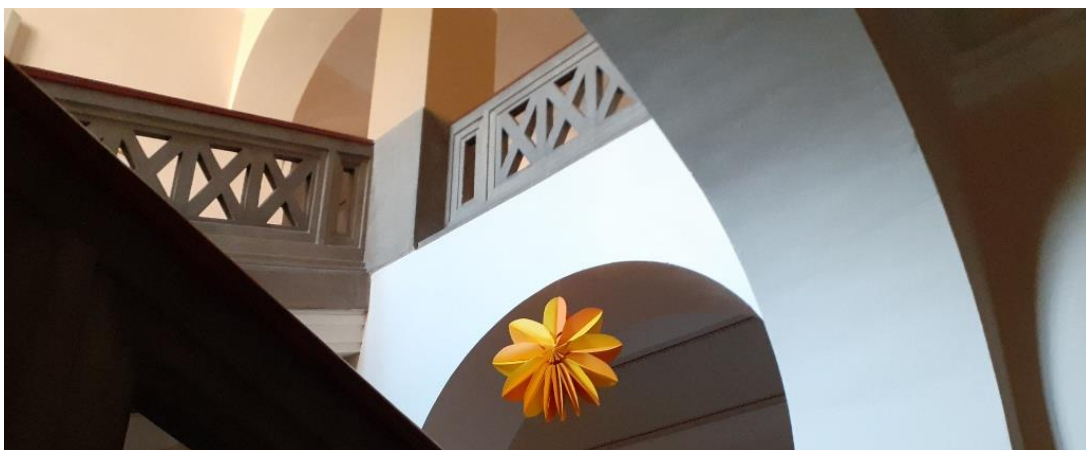

~

V březnu je u nás zvykem otevřít na pár hodin školu rodičům budoucích prvňáčků a jiným zájemcům. Dne 19. 3. 2024 se tudíž konal Den otevřených dveří. Vždyť zápisy do prvních tříd již klepou na dveře!

Také nás chodí navštěvovat děti z královopolských školek. Zejména z blízké Mateřské školy Bulharská. Pro „školkové“ děti je to zážitek, protože si na hodinu sednou do třídy k prvňákům, kteří se pochopitelně cítí být zkušenými, a tak svým mladším kamarádům ukazují pomůcky, povídají si s nimi, vysvětlují, hrají si, plní skupinové úkoly zadané paní učitelkou... a děti se pak o to více těší do školy.

Je třeba zmínit i školní družinku. Kromě pravidelných aktivit ve škole i venku se v březnu zapojila do pěvecké soutěže konané na Základní škole Antonínská, kde jsme sice ve velké konkurenci neobstáli, ale důležitá je účast!

A protože se nám minule dostaly fotografie z únorového karnevalu až po „uzávěrce“, aspoň nějaký obrázeček do březnové kroniky vpašujeme. Však to stálo za to.

Neměli bychom opomenout zmínit, že se naši zaměstnanci (a nejen pedagogičtí) snaží průběžně vzdělávat v novinkách týkající se zejména pedagogiky, výchovy, nových výukových pomůcek a jiných témat. Jedná se o různá školení či semináře osobní či on-line formou.

Například Mgr. Martina Slavíková se seznamovala se vzděláváním pro žáky ve světě financí (Nadace České spořitelny), dále se zúčastnila konference a praktických ukázek na téma Robotika a AI v souvislostech na Integrované střední škole Čichnova - celkem se sešlo asi 100 učitelů informatiky!

Bc. Jirka Kozel z družinky si vyzkoušel seminář Karty ctností pro děti aneb Výchova ke ctnostem.

Následující fotografie představují zmiňované školení v oblasti robotiky (informační výchova) a následně uvedení do praxe přímo ve výuce.

Jsm rádi, že jsou naši zaměstnanci sami aktivní a hledají možnosti, jak získat pro sebe a tím i pro druhé nové zkušenosti, informace, poznatky, které mohou v praxi využít.

Také letos se naše škola zapojila do benefiční soutěže Obraz pro Fenix. Stručně připomeneme, o co se jedná. ParaCENTRUM Fenix pomáhá lidem po poškození míchy a jejich blízkým při návratu do aktivního života. Sdružuje více než 100 vozíčkářů a jejich rodinných příslušníků. Klientů mají již přes 700.

A teď něco o soutěži. Ta je dvoukolová. Nejdříve jsou obrazy hodnoceny odbornou komisí. Finální výběr zahrnuje okolo 70 děl a ta jsou prezentována na webu dražby. Následně hlasuje samotná veřejnost prostřednictvím sociální sítě Facebook a vybírá nejkrásnější Obraz pro Fenix v mladší (5-11 let) a starší kategorii (12-19 let).

Obrázky od zapojených žáků byly paní hospodářkou předány osobně, nyní se vyčkává na vyjádření komise složené z profesionálních umělců, galeristů a jiných odborníků přes umění. Tak uvidíme, zda některý z „našich“ obrázků uspěje v prvním kole a postoupí dál...

Chceme pochválit paní učitelky Mgr. Hanu Hamplovou, Mgr. Lucii Valovou a RNDr. Yvonne Puchýřovou za, dalo by se směle říci, dokonalý úklid v našem školním skleníku, kam chodí žáci nejen do výuky pracovních činností, ale konají se tam i občasné výstavy a jiné aktivity.

Děkujeme, milé paní kolegyně. To je vyloženě na jedničku s hvězdičkou. 1*

A když jsme nakousli téma skleníku, chceme poděkovat i jiným kolegyním, třeba paní učitelce Mgr. Petře Kezniklové, která rok, co rok se svými nejmenšími svěřenci sází na podzim na školním pozemku kytičky, aby se s nimi na jaře společně potěšili.

A následující snímek je z pěstování řeřichy v 6. ročnících, kterou bylo potřeba následně okusit, třeba hustě posypanou na krajících chlebu s máslem...

V závěru březnové školní kroniky zabrousíme zase trochu do historie tak, jak jsme to v té únorové slíbili. Po náročných padesátých letech, kdy už tvrdě vládla komunistická strana, jsme se přesunuli do počátku let šedesátých.

POD ZAŠTITU OV KSČ, ONY A VŠECH SLOŽEK NÍ BRNO V
POŘÁDÁ ZÁKLADNÍ DEVÍLETÁ ŠKOLA SE JDRUŽENÍM RODIČŮ
A PŘÁTEL ŠKOLY V BRNĚ, SLOVANSKÉ NÁM. 2 V RAMCI
OSLAV 40. VÝROČÍ ZALOŽENÍ KSČ
DNE 16. DUBNA 1961 V 10 HODIN

**U PŘÍLEŽITOSTI ODHALENÍ PAMĚTNÍ DESKY POPRAVENÝCH UČITELŮ
SLAVNOSTNÍ MANIFESTACE**

SLAVNOSTNÍ PROJEV: TAJ. KV KSČ JOSEF KORČÁK
ÚČINKUJI: PĚVECKÝ SBOR LUMÍR, POSLUCHAČI JAMU,
DECHOVÁ HUDBA DOPRAVNÍCH PODNIKŮ M. BRNA *

Ve velkém fungovali pionýři a byly pořádány pracovní brigády, a to i pro rodiče...

Pionýřská skupina provedla tyto společné akce: Skupinové shromáždění k zahájení školního roku, VŘSK, nástupu do 3. třídy, k 15. březnu, k odhalení pamětní desky popraveným učitelům a ke 40. výročí vzniku KSČ, v měsíci prosinci tradiční jolku. Spoluúčinkovala na 5 akcelistických nedělních dopoledních, slibech pionýrů a jisker, ve školním kole IJM a na Dni pionýrů. Uspořádala akademii k výročí VŘSK, vysloupání k MDŽ v TKZ a Lachemě, pořad PO vojákům a PO rodičům a akademii ke slavným květnovým dnům.

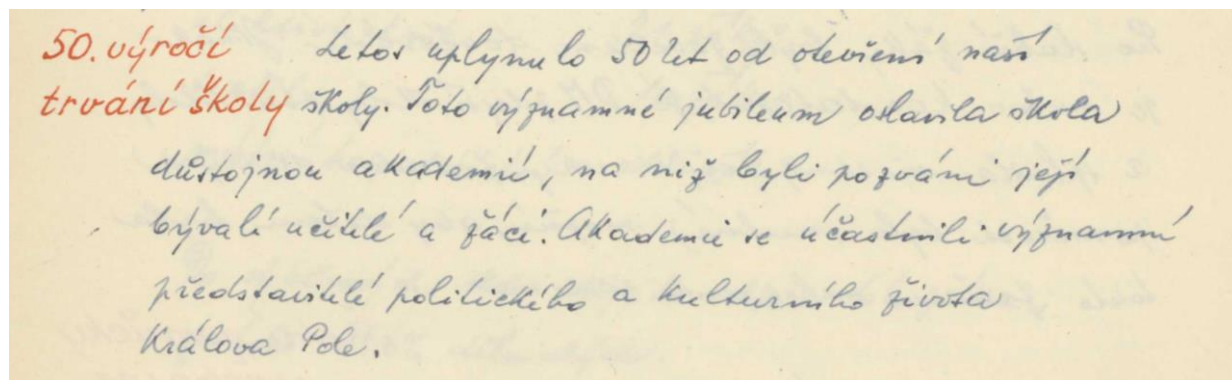
Píseč pionýřské skupiny byla úzce spjata s veřejným dnem v obvodě, městě i širším měřítku a členové pionýřských kolektivů prokazovali toto spojení osobní účastí při různých akcích anebo vzhlednými hreslenými zdevicemi.

Budováním lidí v socialistické práci se projevila i nová poměr rodičů ke škole. Tak např. při budování jedné třídy odpracovali rodiče celkem 1240 brigádnických hodin a vytvořili hodnotu díla za 8462 Kčs, při čemž náklady činily pouhých 964,50 Kčs.

V kronice ze školního roku 1962/1963 se můžeme dočíst informace z oblasti volby povolání:

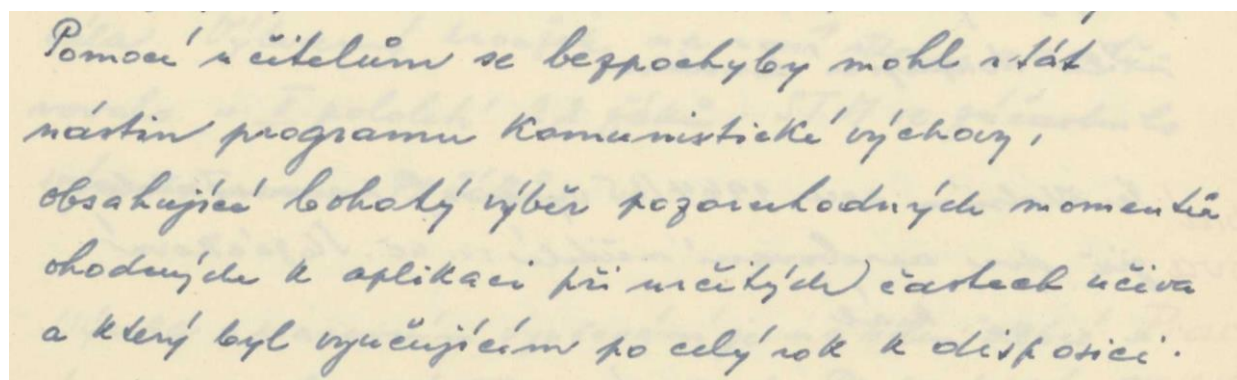
Do hornictví se přihlásilo 7 žáků, do hutnictví 2 žáci, do stavebnictví 12 žáků, do zemědělství 4 žáci, do ČSD 6 žáků, do ostatních povolání 92 žáků. Do výběrových škol přijato 83 žáků, z toho 42,1 % dělnických.

V roce 1964 se slavilo 50 let od zahájení výuky. Zmínku ve školní kronice lze nalézt jen velmi stručnou (na rozdíl od popisu oslav 50 let od založení Komunistické strany Československa z roku 1970):

50. výročí
trvání školy. Letos uplynulo 50 let od otevření naší
školy. Toto významné jubileum oslavila škola
důstojnou akademií, na níž byli pozváni její
bývalí učitelé a žáci. Akademii se účastnili významní
představitelé politického a kulturního života
Králova Pole.

Ve školních kronikách si lze přečíst i o ideově politické a mravní výchově. Např. v letech 1964/1965 můžeme číst i slova, jejíž obsahu je již těžko rozumět:

Pomocí učitelů se bezpochyby mohl stát
nástin programu Komunistické výchovy,
obsahující bohatý výběr pozoruhodných momentů
ohodnocených k aplikaci při učebních činnostech učiva
a který byl vyučujícím po celý rok k dispozici.

O události z 21. srpna 1968 se v kronice nic nedočtete. Jednak to nemělo nic do činění se školou, a také bylo zakázáno psát o této události, zejména v negativním duchu.

Někdy můžeme narazit i na zápis, který více než informativní je spíše úsměvný. Např. v zápisu z let 1968/1969 udává:

Problémy, které řešilo ROH v tomto školním roce: neoprávněné užívání bytu pro školníka. V dubnu roku 69 byl tento případ uzavřen a do služebního bytu se nastěhoval topič Augustýn.

V letech 1971/1972 byla prováděna generální oprava elektroinstalace, která zejména na začátku školního roku značně narušila provoz školy. Dobudovala se pracovna biologie a pracovna fyziky. Následovalo vymalování všech tříd a chodeb a byly obnoveny lakové nátěry.

Objevují se informace o úspěších v různých olympiádách a soutěžích (fyzikální, matematická, chemická, biologická a konverzační soutěž Puškinův památník).

I v sedmdesátých letech se řešily různé typy výročí...

Návštěvní dílnar byl kladen na sjednocení výchovně-vzdělávací práce. V těchto vyuč. předmětech byla využita výrazná výjima: Měsíc ČSP, 25. výročí Vítězného února, 55. výročí VRŠK, 50. výročí založení PSPK, slavné květnové dny.

Ani na pracovní brigády a různé typy sběru se opět nezapomínalo...

Vše veřejně prospěšné práce dosáhli naši pěkných výsledků. Za vedení s. u. Bárlové sbírali naši léčivé byliny, šípký, pomerančovou kůru. Na brigádách odpracovali přes 4 000 brigádnických hodin (JSD Medlaňky - sklizeň kukurice). Při národních směnách pracovali naši řáci pro patronátní závody - KSB, na pracovištích učňových NV, na vzelevení školy i okolí.

Ve školním roce 1973/1974 se připomněla oslava 60 let jubilea školy:

Většina učitelů byla zapojena v samostatné organizaci.
Vše, pro naši školu tak důležité věci, vyšly články v denním listu,
čtené náhouské práce byly zaměřeny na toto téma (složené práce, vznik
našich osamostatněných škol).

Pro záky, rodiče i celou veřejnost byla uskutečňována školní akademie. V třídách byly realizovány výstavy z prací žáků v jednotlivých předmětech. Velmi zdařitou byla výstava věnovaná pamětní-
kům školy, dokumentovaná fotografiemi, písemnostmi a kro-
nikami.

Některé třídy byly vymazány pro kompletní kolekce tříd, které
jsi zde při třetí práci po několika letech navzpomínají
na svou mladá léta.

Bo věky zde sluj, ved, chraň, vedouj!

Obnove jistě ještě dnes tuto budovu - místo prvních našich kříčků ke vzdělání a začátku cesty, po které dnes jde. Přešlo 60 roků, změnil se svět, změnil se život, člověk se změnil. Ale naše školní budova je stále kovečným místem, kde se dítům otevírá brána ke vzdělání...

Pedagogové, kteří nebyli členy KSČ, se museli povinně zapojovat do politického studia...

Všichni učitelé neshanice se účastnili během školního roku politického studia. Na přávě vypracovali seminární práce - se závěry pro práci v příštím školním roce.

I na začátku školního roku 1973 došlo k další generální opravě, tentokrát se jednalo o obklady na záchodech, podlahy, obnovení latexových nátěrů, obklady stěn v tělocvičně, vymalování některých učeben, chodeb a obnovily se barevné ornamenty na stropě. Natřely se okna, dveře a skříně. Provoz školy nebyl tímto narušen.

Následující příspěvek o věcných informacích je z let 1974/1975:

V průběhu tohoto roku došlo k dalšímu zlepšení materiá-
lního vybavení naší školy. Za jednotliholet byla nakoupena
za 52 tisíc Kčs školní nábytek, byl vybudován kabinet
výchovného poradení, doplněna žákotná knihovna, zakoupen
nový klavír, magnetofon, dva metrony, elektroprvky do fy-
ziky, promítací KP Super pro barevný výchov, Medirec,
3 čísel stroje atd. V příštím roce má dojít ke generální
opravě fasády naší školní budovy a ke stavební
úpravě školního dvora. Plánuje se též vybudování
střediska pro výuku vaření a šití.

A to je prozatím vše. Rozloučíme se jak jinak než básní.

- 3 -

Kroniku tuto založila řídící učitelka Emili Šará
v osvobozené vlasti ve školním roku 1946-47.
Učitelstvo radostně se ujalo školní práce po ú-
tisku a utrapiách za doby protektorátu, kdy
česká škola byla jen zatím šepina a germani-
sována. Rádost z osvobození, dříve než se
sah stalo, vystihl básník Mirek Čepel ve sbír-
ce svých básní nazvané „Česká rapsodie“

A sním, ač nevidím, sním o světle,
o světle, které deštěm zlata sněží,
na bílé vísky ránem rozkvetlé
s růmencem blaha na kostelní věži,
z rozvaliny, jež plna hlemýžďů je,
svě břicho vysstrkuje kastlán,
zatím co branou od východu pluje
do kraje na oslici Kristus Pán.

To bude den, to bude slavný den,
vonný jak bez, svatý jak kancionál,
já vím, je dosud temno nad krajem,
však okamžik, kdy vychol smy už skoná-
a za chvilinku jisto, chlapce plavý
se roztančí, podoben snu v lovu,

v malině uxrě s věncem kolem hlavy
znovu vzkříšenou dceru Jairovu,
kolem ní plno děvčat z vesnice,
jak ukládají do košíků plody,
a Pánu obětují kytky
a cukroví a koláč jahodový,
sedláky uxrě, jak na vlastní nivě
na fůry žluté snopy skládají,
a družicky jak bělostně a snivě
před oslící a Kristem klekají.

To bude den, to bude slavný den,
liberný jako plátek jablonový,
sta zvonů zahovoří nad krajem,
to šišti nikdy nikdo nevypoví,
paprsky tisíc slz vypařují
z očí, jež modře podbarvila noc,
a rány lidských srtí, puklých slují,
pohladí smítka nových velkonoc.

Já vím, je dosud temno nad krajem,
ač v dále svítá orpek různolící
svítá a roste, už je rozvětven,

už zář jako průvod stíhlých svící,
už lidé líbají se na ulici,
už pod vykřídí vlají praporce,
ach přákle, co mi to vlhne v lici?
To sakra kane dolů lehounce -
by ukutná, by noci bez konce.